

I.

Da Købmand Villing Søndagen efter Mødet i Skibberup Forsamlingshus om Morgenen aabnede sin Bod, stod der nedenfor Stentrappen den sædvanlige lille Forsamling af pjaltede og forkomne Skikkelser, baade Mænd og Kvinder, der med tomme Flasker skjulte under Frakker og Forklæder i Utaalmodighed havde ventet paa, at Døren skulde blive aabnet. Med en tavs og sky Morgenhilsen smuttede de én efter én ind bag Købmandens Ryg og lagde med rystende Hænder deres irrede Kobberskillinger paa Disken, mens Butiksdrengen fyldte Flaskerne henne ved Brændevinsankeret; hvorpaa de lige saa stille listede ud og hastede bort — hver sin Vej over Markerne.

Imidlertid var Villing bleven staaende udenfor paa Dørflisen, i broderede Morgensko og med en graa Lærredskasket trykket ned paa sit fede Hoved. Hans Tømmelfingre hang, som de plejede, i